

Blidowy spěw,

wjelečasćownym serbskim bjesadnikam

k zawjeselenju podaty wot K. A. F.

a při składnósći založěnskeho swjedženja

dzeń 3. februara 1863

w hosćeńcu k třom lipam w Budyšinje spěwany.

Čisće wot L. A. Donnerhaka w Budyšinje.

Hłós: Chcył je knjez hólčik wjedzeći atd.

O słyšće! kajku wutrubju
Wam tola wažnu nowinku:
„Džens třinaće lět staruška
Je naša Bjesada!“

Stow wósomnaće a poł sta
Džen sedmoh' februarjusa
Swět wuhlada tam we krónje
To džěco serbowske.

Nětk přibjeraše, rosćiše,
So rozwiwaše spodziwnje,
Zo čerwjena je ličkata
Nětk Serbow džowčićka.

Štó pěstunjachu Bjesadu?
To šesćo knježa byli su!
Je hladana wot Hendricha,
Wot Cyža, Sommera.

Ju dosta na to Flanderka,
Stoš pak ju jemu wotewza,
A za lětko ju Smolerjej
Da jako pěstonej.

4718°1936

Tón za dvě léce připójsny
 Ju zaso našom' Flandercy,
 Kiž w lubosći so horješe
 Zas' k lubej Bjesadze.

Duž posedženje dzeržeše
 Z direkciu wón we krónje,
 Hdžež z wubjerkom chce wuradzić,
 Kak ma so hjesadzić.

A hlajće, na to z Bjesadu
 Wón hižom třěla w Žičeńku,
 Hač Žičeńk rži a wrjeskoce
 A Frankfurt huboce!

Nětk wuhotowa kermušu
 Ji z krasnej serbskej kekliju
 A z hercami z njej' čampaše
 Do Hórki Hornjeje.

Hdyž Jakub pak nětk wuhladnu
 Tu wulku, wulku rachnonku,
 Dha hlowa jemu zabunča,
 Tak so jej' nastroža.

A poča: „Ty mój Flanderka,
Čiń kóne to twojoh' wjesela!
To nanihdy njej' k wutraću,
Měch wjaacy njepušću!“

Duž rozzłobi so Flanderka
Na pokladnika Jakuba:
„Ty „„unvernünftig““ skupy sy,
Wšo w kapsy skhował by!!!“

To běše, luba Bjesada,
Najwosebniša přičina,
Zo hamjeń bu z tej radosću,
Kiž k zymje ljubjachu.

Zo bjěz Jakobom, Flanderku
My měli zaso jednotu,
Na to njech nětko zaklinkmy
A sławu wunjesy!

„!!! Slawa !!!“

